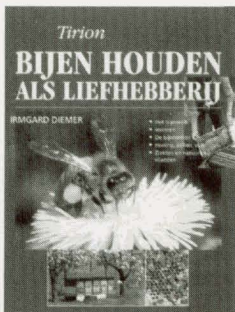

'Bijhouden als liefhebberij'

Ab Kuypers

Onder bovenstaande titel verscheen in april bij uitgeverij Tirion dit oorspronkelijk in het Duits geschreven boekje. Auteur is Irmgard Diemer. Het telt 96 pagina's, is geïllustreerd met 24 kleurenfoto's en 25 zwart/wit tekeningen en kost f29,50.

Toen ik dit boekje ter beoordeling in handen kreeg maakte het op het eerste gezicht een vooral sympathieke indruk. Bij het ongeduldig doorbladeren vielen vooral de mooie, maar inmiddels overbekende foto's op. Samen met de tekeningen verduidelijken zij niettemin de tekst en

versieren zij het verhaal op prettige wijze. Hoewel de sympathie bleef, waag ik het na het gelezen te hebben toch te betwijfelen of dit boekje zijn eigen belofte een handboek te zijn (zoals op de achterflap te lezen valt) waar kan maken.

Wie, om maar eens een topper te noemen, Schotman kent, of het modernere boek van Jan Speelziek, weet wat bedoeld wordt met een handboek voor de Nederlandse imkerij. Dit 'bijhouden als liefhebberij' voldoet daar zeker niet aan. Mede door zijn uitvoering en de beperkte tekst per onderwerp geeft het eerder de indruk een wegwijzer te zijn voor geïnteresseerden in bijen en/of bijhouden.

Behalve dit heeft het nog iets tegen, al kan het boekje, noch de auteur daar zelf iets aan doen. 'Het is op een beetje ongelukkig moment verschenen. Bijna tegelijkertijd met de herziene 'Jan Speelziek', uitgegeven door de VBBN. Of er dus op dit moment in de imkerij behoefte bestaat aan het wat beperkte, uit het Duits vertaalde boekje bestaat? Ik betwijfel het.

Mijn bezwaar tegen 'bijhouden als liefhebberij' is verder dat dit of slecht uit het Duits is vertaald (bijenbezem = bijenveger) of de vertaler is niet voldoende ingewijd in de bijenhouderij. Daarnaast staan er te veel storende foutjes in. Over het aanschaffen van een eerste bijenvolk vertelt de auteur ons: 'Een zwerm is vaak een goed begin', als reden onder andere: 'Vaak voltrekt zich een stille moerwisseling en ontstaan er volgend jaar prima volken.' Er is bijvoorbeeld sprake van een Dantheppij als beroker, deze 'is vooral handig bij van achteren toegankelijke kasten.' Zomaar wat voorbeeldjes, oordeelt u zelf.

Valt er dan helemaal niets gunstigs van dit boekwerkje te zeggen? Ja hoor. Behalve goed leesbaar geschreven worden heel veel belangrijke onderwerpen behandeld. Daarbij worden niet te veel woorden gebruikt en kan het helpen bij het reclame maken voor de bijenhouderij. Echter als leerboek krijgt het van mij amper een voldoende.

Nieuwe uitgave van het 'Werkboek bijen houden'

Joop Beetsma

De vierde uitgave van het 'Werkboek bijen houden' is verschenen. De heer J.J. Speelziek heeft op verzoek van de Commissie Onderwijs van de VBBN de inhoud van het Werkboek geheel herzien. Deze vierde druk werd door de VBBN uitgegeven.

Het boek is in alle opzichten gemoderniseerd. Het fraai uitgevoerde kleurenomslag, met een foto van zijn imkerende echtgenote, doet sterk denken aan dat van de Imkersencyclopedie. In tegenstelling tot de vorige druk is de nieuwe uitgave in een gangbaar lettertype gedrukt, waardoor de tekst gemakkelijker wordt gelezen. Alhoewel de kleurenfoto's van de vorige druk niet meer aanwezig zijn, is de kwaliteit van de zwart/wit illustraties sterk verbeterd.

De inhoud is aangepast aan de meest recente opvattingen, de Bijenwet 1947 is vervangen door de Gezondheids- en Welzijnswet voor Dieren en de benamingen en adressen van de bijenteeltorganisaties in Nederland en België werden waar nodig herzien. Het is overigens niet duidelijk waarom de wereldorganisatie Apimondia en het Deutsches Bienen Journal onder

Auteur dhr. Speelziek signeert zijn boek. Foto: J. Beetsma

het kopje Nederland genoemd worden. De inhoud van de vierde druk is veel beter toegankelijk geworden door het toevoegen van een trefwoordenregister. De tekst is geredigeerd en aangepast aan de nieuwe spelling door de heer J. Salentijn te Apeldoorn.

De vierde herziene druk van het Werkboek bijen houden, auteur J.J. Speelziek, ISBN 90-802984-1-7, is een uitgave van de VBBN.

Het boek omvat 185 bladzijden en is voorzien van duidelijke zwart/wit illustraties. Belangrijke bijdragen zijn: een uitvoerige drachtplantenlijst met bloeitijden,

een lijst met ca. 150 imkerstermen, het Honingbesluit, de Bestuivingsregeling 1996 met een voorbeeld van een overeenkomst, de Gezondheids- en Welzijnswet voor Dieren, een overzicht van de bijenteeltorganisaties in Nederland en België, een overzicht van de cursussen bijenteelt en een bouwtekening van de genormaliseerde Spaarkast. Het boek is voorzien van een trefwoordenregister. Het Werkboek kost f29,95 en kan besteld worden bij het Bijenhuis: Postbus 90, 6720 AB te Bennekom, per telefoon: 0317-42 27 33 of via de fax 0317-424180.

bijen

DE LEZER SCHRIJFT

Mijn mooiste kast

Als beginner ben je al zeer gelukkig als je niet naast je cursusgeld, je basis-uitrusting, je VBBN- en plaatselijke verenigingsbijdrage ook nog eens 'n paar super nieuwe kasten behoeft te kopen.

Dus doe je het laatste met 'n paar prachtige tweedehandsjes. Die je natuurlijk helemaal afbeitst, opschuurt en van een prachtig verfje voorziet.

In het najaar kreeg ik voor bewezen diensten van iemand een bouwpakket van een red-cedar Spaarkast cadeau. Ja, ja, dat zijn de cadeautjes!

Gelukkig had ik van die lange lijmtangen dus het een en ander voortvarend in elkaar gelijmd met watervaste lijm. Maar voor het verschil in prijs met een gemonteerde kast van het Bijenhuis, Wageningen, lijkt het mij wel een erg bijzondere omweg (HK gemonteerd f51,50, bouwpakket f49,95, BK gemonteerd f69,- bouwpakket f63,25).

Dit prachtige hout verdient natuurlijk geen verfje, er was nog een blik super botenlak. Eerst de lak verdund, en daarna licht schuren en tweemaal aflakken. De mooiste kast van het westelijk halfrond. Het beste en grootste volk kwam hier in.

FOUT, FOUT, FOUT. Na een maand is de hele kast zwart van het vocht. Echt diep zwart. Je ziet het vocht bijna achter de lak stromen. Met de hete-luchtblazer is de binnenkant niet eens warm te krijgen, kokend vocht zie je verschijnen (hout wordt bruin bij ca. 450°C). Eén liter zegt Speelziek in zijn Werkboek op blz. 37 onder 8.5, maar ik denk wel 3 liter of nog meer. Over koudebrug gesproken.

Afschuren van de lak gaat met die natte ondergrond wel erg moeilijk. Dus eerst twee weken drogen in de tocht onder het afdakje en de hete-luchtblazer erover.

En dan (inclusief de vlekken door het meer of minder diep intrekken van de verdunde lak) zó op de stand met mijn beste volk. Niets meer aan te doen, hopelijk wordt de kast net zo mooi grijs als de planken aan mijn buurmans huis. Nooit meer verven, wel een aardige toekomstverwachting.

Jan Tempelman, Rotterdam.

Wintersterfte, iets aan te doen?

Voor het eerst sinds jaren deed de voorjaarsinspectie mij het nieuwe bijenjaar met vertrouwen tegemoet zien. In plaats van de door wintersterfte gedecimeerde volkjes, ditmaal goed bezette raten. Nog niet helemaal zoals vroeger, maar toch alleszins redelijk.

Naar aanleiding van mijn verzuchting over de wintersterfte (**Bijen** 4(5): 142 (1995) gaf de heer W. Oldenkamp uit Rolde advies voor een behandeling (**Bijen** 4(7/8):203). Het advies hield in aan het wintervoer een aftreksel van kamille, duizendblad en eikeschors toe te voegen en nadien nog 1/3 pak Nectapol onder de dekplank te leggen.

Dit advies heb ik nauwkeurig opgevolgd. Of het werkelijk geholpen heeft, dan wel of het toeval is, het valt natuurlijk moeilijk te bewijzen. De ervaring van dit jaar is voor mij, met dank aan de heer Oldenkamp, in ieder geval aanleiding om met de behandeling door te gaan. Indien het werkelijk helpt, zou het interessant zijn te weten of het resultaat aan het mengsel te danken is of aan één of meer van de bestanddelen. Misschien iets voor de Ambrosiushoeve?

A.P. Kole, Nuenen.